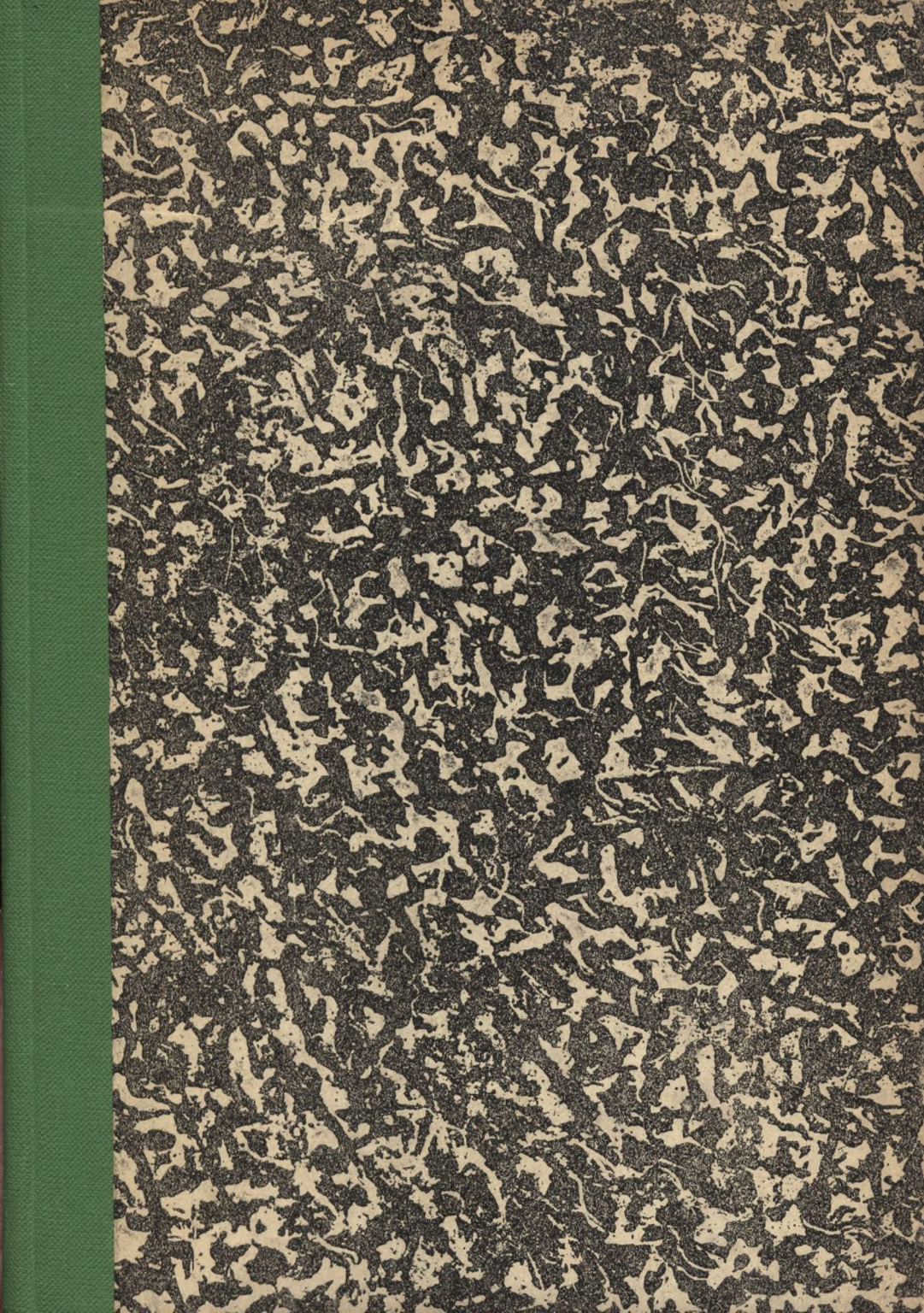
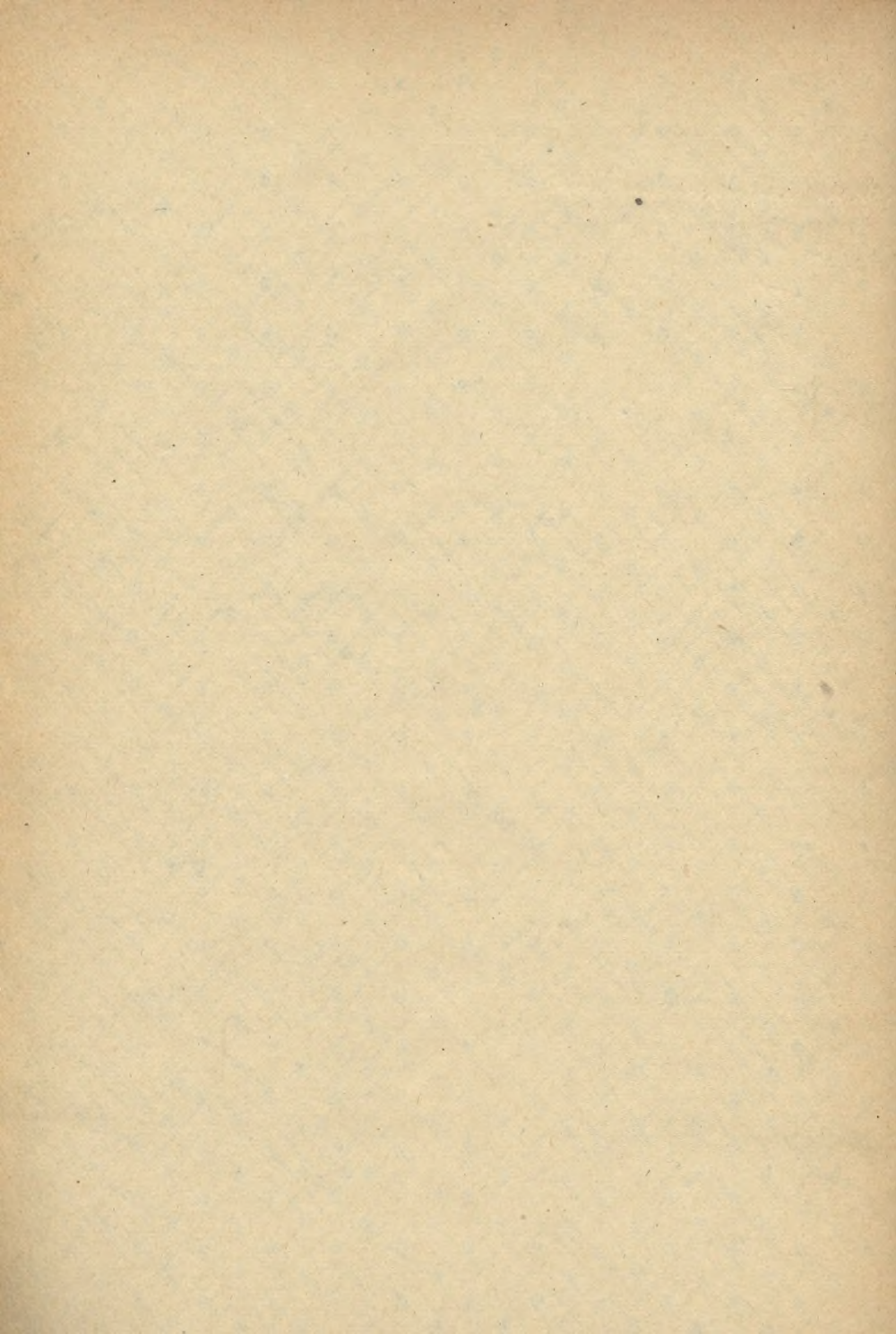

UKŁAD ZBIOROWY

w brzmieniu z dnia 20 sierpnia 1937 roku

**w sprawie warunków pracy i płacy
pracowników umysłowych**

zatrudnionych w zakładach należących do

**Związku
Pracodawców Górnośląskiego
Przemysłu Górniczo-Hutniczego
w Katowicach**

Katowice — sierpień 1937 r.

UKŁAD ZBIOROWY

w brzmieniu z dnia 20 sierpnia 1937 roku

**w sprawie warunków pracy i płacy
pracowników umysłowych**

zatrudnionych w zakładach należących do

**Związku
Pracodawców Górnośląskiego
Przemysłu Górniczo-Hutniczego
w Katowicach**

Katowice — sierpień 1937 r.

1906
37

54390

II
Egmontów.

Koło wie, 6 X 37.

UKŁAD ZBIOROWY

W składzie 2 tomów 100 stron 1894

W składzie 2 tomów 100 stron 1894
W składzie 2 tomów 100 stron 1894

W składzie 2 tomów 100 stron 1894

Pracownicy Głównego
Pracownicy Głównego
Pracownicy Głównego

W składzie 2 tomów 100 stron 1894

UKŁAD ZBIOROWY

zawarty między

Związkiem Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego, działającym na mocy upoważnienia statutowego w imieniu i w zastępstwie zakładów pracy, wymienionych w załączniku 1, a

związkami zawodowymi, podpisanymi pod układem
w brzmieniu obowiązującym od dnia 20 sierpnia 1937 r.

Art. 1.

Układ niniejszy wiąże zakłady pracy wymienione w załączniku 1, łącznie z ich dyrekcjami generalnymi wzgl. naczelnymi oraz pracowników, którzy wykonują w tych zakładach czynności powodujące ustawowy obowiązek ubezpieczenia ich jako pracowników umysłowych, a z którymi umowa o pracę jest oparta o postanowienia niniejszego układu zbiorowego.

Art. 2.

Związki pracowników, podpisane pod niniejszym układem, uznaje się za zawodowe przedstawicielstwo pracowników związanych układem.

Art. 3.

Uprawnienia pracowników do powoływania przedstawicielstwa dla ich zastępstwa względnie współdziałania w zakładach pracy, określone są postanowieniami ustawy o radach zakładowych z dnia 4 lutego 1920 r.

Art. 4.

(1) Normalny czas pracy wynosi 48 godzin tygodniowo, z wyłączeniem przerw. Czasu potrzebnego dla przebrania się

i mycia nie wlicza się do czasu pracy. Na życzenie pracowników należy przy dwurazowej pracy przyznać im w każdym tygodniu jedno wolne popołudnie z tym jednakże, że utrzymuje się normalny czas pracy tygodniowo.

(2) Przy ustalaniu, czy praca dzienna ma być jednorazowa czy też podzielona („dwurazowa“), należy uwzględnić życzenia pracowników, o ile na to pozwalają warunki w zakładach względnie w zarządach przedsiębiorstwa. Na życzenie pracodawcy lub prawnego przedstawicielstwa pracowników, należy zarządzić tajne głosowanie, które przeprowadza prawne przedstawicielstwo pracowników. Wszyscy pracownicy uprawnieni do wybierania prawnego przedstawicielstwa muszą mieć możliwość wzięcia udziału w głosowaniu. Głosowanie winno odbyć się oddzielnie dla biura i dla ruchu.

(3) W dniach poprzedzających święta Wielkiej Nocy, Zielonych Świątek, Bożego Narodzenia i Nowego Roku należy biura zamykać o godzinie 13-tej.

(4) Przy ruchu o pracy ciągłej, można znieść przerwę półgodziną.

Art. 5.

(1) Według możliwości nie należy przekraczać ustawowych norm czasu pracy, o ile w ogóle na podstawie przepisów ustawowych nie są przekroczenia te ograniczone lub niedopuszczalne. Za pracę zleconą w godzinach nadliczbowych albo w niedzielę poza normalnym 48-godzinnym czasem pracy w tygodniu, należy się następujące wynagrodzenie:

a) w dniach powszednich: $\frac{1}{200}$ -ną płacy miesięcznej z dodatkiem 25 proc.

b) w niedzielę i w nocy: $\frac{1}{200}$ -ną płacy miesięcznej z dodatkiem 50 proc.

Godzinę nadliczbową rozpoczętą opłaca się jako całą.

(2) Za pracę w Nowy Rok, 1-sze święto Wielkiej Nocy, Zielonych Świątek i Bożego Narodzenia dodatek wynosi 100 proc.

(3) Dniówek zmiennych nie uważa się za dniówki nadliczbowe ani za pracę nocną.

(4) Jeżeli godziny nadliczbowe, przepracowane po dniówce zmiennej, wypadają w dzień, to pierwsze trzy godziny opłaca się jako zwykle godziny nadliczbowe 25-procentowym dodatkiem, następnie jednakże 50-procentowym dodatkiem.

(5) Praca w czasie od godz. 20-tej do godz. 6-tej jest pracą nocną.

(6) Płaca ustalona w tabeli płac dla technicznych pracowników ruchu obejmuje również wynagrodzenie za zwyczajowe techniczne i pisemne prace jak również za regularnie powtarzającą się pracę niedzielną i świąteczną do 26 godzin kwartalnie. Pracę niedzielną i świąteczną należy tak ograniczyć, aby każdy pracownik techniczny przynajmniej co drugą niedzielę i święto miał wolne. Należy również przestrzegać, aby pracownicy pełniący pracę, zmieniali się regularnie i możliwie równomiernie w różnych zmianach tak, aby jeden i ten sam pracownik nie pracował w niedzielę i święto zawsze w tej samej zmianie.

(7) O ile techniczny pracownik ruchu, poza urlopem ustawowym korzysta z urlopu nie dla załatwienia pilnych interesów lub spraw rodzinnych, należy mu ten urlop odliczyć od wynagrodzenia należnego mu za pracę niedzielną i świąteczną tak, że o ile korzysta z takiego urlopu, otrzyma zapłatę tylko za odpowiednią ilość godzin pracy niedzielnej lub świątecznej.

(8) Dodatkowe żądania za wszelką pracę, związaną z nieszczęśliwymi wypadkami nie mogą być zgłaszane i to bez względu na czas trwania wypadków albo przeszkód w ruchu, jeżeli taki stan wyjątkowy nie trwa dłużej niż jeden dzień, licząc od rozpoczęcia dniówki.

(9) Służba pogotowia dla Śląskich Zakładów Elektrycznych podlega osobnemu uregulowaniu przez wydział fachowy dla hut.

(10) Laboranci w zakładach z pracą ciągłą, mają wykonywać potrzebną pracę niedzielną w ramach 48-godzinnego tygodnia pracy.

(11) Za czas ćwiczeń ratowniczych w czasie pracy nie udziela się osobnego wynagrodzenia; za czas ćwiczeń ratowniczych poza czasem pracy, pracownicy, o ile służba ratownicza nie jest ich głównym zajęciem zawodowym, otrzymują normalną zapłatę za godziny nadliczbowe.

Art. 6.

(1) Urlopów udziela się według postanowień ustawowych.

(2) Pracownika należy zawiadomić o terminie rozpoczęcia urlopu conajmniej na 14 dni przed tym.

(3) Dla umożliwienia w pełnej mierze rozdziału urlopów każdy pracownik jest obowiązany zastępować urlopowanych pra-

cowników także z innej grupy. Nie narusza to przepisów niniejszego układu dot. czasu pracy i godzin nadliczbowych.

(4) Urlopu do dwóch dni, uzyskanego z nadzwyczajnych powodów, oraz dni choroby, którą na żądanie pracodawcy należy udowodnić świadectwem lekarskim, nie wlicza się do czasu urlopu. Nie wlicza się również do urlopu okresu leczenia do sześciu tygodni, zarządzanego przez publiczne instytucje ubezpieczeniowe dla pracowników umysłowych.

Art. 7.

Pracownik umysłowy, który z powodu odbywania ćwiczeń wojskowych dla rezerwistów nie może wykonywać swej pracy, otrzymuje pobory za okres do trzech miesięcy z potrąceniem mu kwoty, którą otrzymuje z kasy państwowej za czas ćwiczeń wojskowych.

Art. 8.

Wzajemny termin wypowiedzenia stosunku pracy wynosi 6 tygodni przed końcem kwartału, a dla pracowników w wieku powyżej 30-tu lat, po jednorocznej pracy w tym samym zakładzie 3 miesiące przed końcem kwartału.

Art. 9.

(1) Dla ustalenia płacy pracowników umysłowych i obliczania stopni starszeństwa, miarodajnym jest czas zaszeregowania do poszczególnych grup „postanowień uposażeniowych“ a nie wiek. Podany w „postanowieniach uposażeniowych“ wiek najniższy skutkuje jedynie, że pracownik, zaszeregowany do pewnej grupy w wieku młodszym, niż przewidziany w tabelach pobiera tak długo pobory początkowe, dopóki nie osiągnie przewidzianego wieku najniższego.

(2) Jeżeli pracownik umysłowy zatrudniony przed tym jako robotnik zostanie uznany za pracownika umysłowego dopiero po 31-szym roku życia, jednakże pracował już 10 lat bez przerwy w tym samym zawodzie, natenczas pracownikowi takiemu, o ile w chwili przejścia ze stosunku robotniczego ukończył lat 32, zalicza się jeden rok starszeństwa a pracownikowi starszemu za każdy rok życia ponad 32 lata, zalicza się pół roku starszeństwa.

(3) Pracownicy, których zakwalifikowano do pogotowia, otrzymują ustalone dla nich pobory od dnia przejścia przez nich kwalifikowane czynności zawodowej.

(4) Służby wojennej, pomocniczej i wojskowej nie uważa się za przerwę w pracy zawodowej. Absolwentom szkół fachowych, którzy w chwili wybuchu wojny uczęszczali do szkoły zawodowej, zalicza się lata wojenne jako lata pracy. Odlicza się tylko ten czas, któryby w normalnych warunkach był potrzebny do ukończenia szkoły z dobrym wynikiem.

Art. 10.

(1) Podstawą dla zaszeregowania pracowników umysłowych do poszczególnych grup są czynności zawodowe rzeczywiście przez nich spełniane a nie tytuł.

(2) Płace miesięczne pracowników umysłowych, których stosunek pracy reguluje niniejszy układ, ustalone są w tabeli płac. Do tych płac miesięcznych dolicza się po upływie jednego roku pracy w tej samej grupie zawodowej roczne stopnie starszeństwa, które uwidocznione są w tabeli płac.

(3) Oprócz płacy miesięcznej, ustalonej w tabeli płac, pracownicy umysłowi otrzymują:

a) Dodatek domowy.

Dodatek domowy otrzymują wszyscy żonaci pracownicy i ci pracownicy w wieku ponad 21 lat, którzy są żywicielami rodziny. Żywicielami rodziny są osoby zatrudnione w zakładach pracy, związanych tym układem, które w miejsce zmarłego lub niezobowiązanego ustawowo do utrzymywania ojca rodziny, utrzymują osoby, w stosunku do których zachodziłby ustawowy obowiązek utrzymywania, gdyby nie było powodu wyłączającego ten obowiązek i które mieszkają razem z osobami utrzymywanymi. Pracownicy w wieku przejściowym mogą w szczególnych wypadkach być uważani za żywicieli; uczniowie za takich uznani być nie mogą. W każdej rodzinie może istnieć tylko jedna osoba uznana za żywiciela, a mianowicie jest nią najstarsza zdolna do zarobkowania osoba, o ile nie jest zatrudniona wyłącznie w gospodarstwie domowym. Rozwiedzionych i owdowiałych pracowników traktuje się tak jak żonatych, jeżeli rzeczywiście posiadają urządzone gospodarstwo domowe i zamieszkują własne mieszkania, których posiadanie należy udowodnić. W przeciwnym razie traktuje się tych pracowników tak jak nieżonatych.

b) Dodatek na dzieci.

Dodatek na dzieci (także i dla dzieci nieślubnych i pasierbów), do którego mają prawo wyłącznie pracownicy otrzymujący dodatek domowy, wypłaca się:

1. do ukończonego 14-go roku życia bezwzględnie,
2. na dzieci kształcące się w szkołach lub w zakładach zawodowych aż do ukończonego 18-go roku życia, o ile nie otrzymują minimalnego uposażenia ucznia w pierwszym roku nauki (porównaj „postanowienia uposażenia we“), jednakże z tym, że

dodatek na dzieci, przewidziany powyżej ma być płacony do ukończonego 15 roku życia, o ile powszechny obowiązek szkolny zostanie rozciągnięty aż do 15 roku życia względnie w wypadku przedłożenia przez rodziców lub opiekunów zaświadczenia władzy szkolnej, stwierdzającego, że dla danego dziecka wiek szkolny przesunięty został do 15 roku życia. Na dziecko, za które na mocy postanowień powyższych przysługiwać będzie dodatek do 15 roku życia, wypłacać się będzie w tych samych warunkach dodatek przewidziany w ustępie 2-gim do 19 roku życia.

Rzeczywisty zarobek podczas kształcenia szkolnego i zawodowego należy zaliczyć w każdym wypadku także i wtedy, gdy otrzymywany jest w naturze.

Pracownik obowiązany jest zawiadomić zakład pracy o zmianach w rodzinie i gospodarstwie, które mają wpływ na zmianę dodatku domowego i dodatku na dzieci. Obowiązek zakładu pracy do płacenia dodatku domowego i dodatku na dzieci zaczyna się z pierwszym dniem miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Przy zmianach liczy się miesiące zaczęte za pełne.

Strony zawierające układ są zgodne co do tego, że postanowienia ograniczające kwalifikację żywiciela do pracowników umysłowych w wieku ponad 21 lat i przewidujące dla pracowników w latach przejściowych w tej mierze przepis fakultatywny wchodzi w życie tylko tymczasowo, aż do rozstrzygnięcia sprawy tej przez instancję rozjemczą

- c) Bezpłatne mieszkanie służbowe, albo wynagrodzenie w gotówce według art. 11-go.
- d) Bezpłatny węgiel opałowy, lub wynagrodzenie za węgiel według art. 12-go.

(4) W odniesieniu do osób, które wskutek niedomagań lub ułomności cielesnych lub umysłowych, posiadają zmniejszoną zdolność pracy, można w porozumieniu z zawodowym przedstawicielstwem pracowników ustalić wyjątkowo szczególne porozu-

mienie; inwalidów wojennych, lub wypadkowych w wieku ponad 21 lat nie można opłacać jako uczniów.

(5) Podstawą zaszeregowania wszystkich pracowników umysłowych są ich lata zawodowe, bez względu na to, czy je spędzili u tego samego pracodawcy, czy też u różnych pracodawców tego samego lub podobnego zawodu. Pracę w różnych zawodach, także państwowych i komunalnych, zalicza się przy ustalaniu lat zawodowych, o ile praca ta była równoważeniowa.

(6) Pracownicy umysłowi i uczniowie winni być wynagradzani miesięcznie.

Art. 11.

(1) Każdy pracownik w wieku powyżej lat 21 a zaszeregowany do grup płacy: od 1 do 50 pracowników technicznych oraz grup od a do e pracowników kupieckich ma prawo do bezpłatnego mieszkania lub do dodatku mieszkaniowego. Żonaci pracownicy w wieku poniżej 21 lat nie mają prawa do bezpłatnego mieszkania ani do dodatku mieszkaniowego.

(2) Utrzymanie mieszkania służbowego w stanie zdatnym do użytku ciąży na pracodawcy w dotychczasowy sposób.

(3) Jeżeli zawiera się z pracownikiem umowę o najem mieszkania, to czas trwania tej umowy należy ustalić w tej umowie.

(4) Dodatek mieszkaniowy wynosi:

(orzeczenie z dnia 12 kwietnia 1924 r.)
dla pracowników powyżej 21 lat

grupa	niezamężne i nieżonaci zł	żonaci zł
a	19,48	30,75
b	23,58	46,13
c	30,75	55,35
d	34,85	61,50
e	38,95	61,50

Dla określenia wysokości dodatku mieszkaniowego ustala się następujące zrównanie grup pracowników technicznych z kupieckimi:

grupa a: 1, 6, 9, 13, 19, 25, 30, 35, 41, 46,

grupa b: 2, 7, 10, 14, 15, 20, 21, 26, 31, 36, 37, 42, 47,

grupa c: 3, 8, 10a, 16, 22, 27, 32, 38, 43, 48,

grupa d: 4, 11, 17, 23, 28, 33, 39, 44, 49,

grupa e: 5, 12, 18, 24, 29, 34, 40, 45, 50.

Niezamężne i nieżonaci posiadający własne gospodarstwo, otrzymują tylko dodatek mieszkaniowy dla niezamężnych i nieżonatych.

Pracownicy umysłowi owdowiali i rozwiedzeni, jeżeli prowadzą własne gospodarstwo w myśl art. 12-go, liczba 4, otrzymują dodatek mieszkaniowy dla żonatych.

(5) Pracownik umysłowy, któremu zakład pracy przydziela jako mieszkanie służbowe, mieszkanie, którego wartość niższa jest od dodatku mieszkaniowego przewidzianego powyżej, otrzymuje w gotówce różnicę między wartością mieszkania a dodatkiem mieszkaniowym. Wartość przydzielonego mieszkania ustalona ma być według zasad ustawy o ochronie lokatorów. Różnicę między wartością mieszkania a dodatkiem mieszkaniowym należy tylko wtedy wypłacać, jeżeli wynosi ona:

dla maszynistów wyciągowych powyżej	5,— zł miesięcznie,	
dla pozostałych: w grupie a) powyżej	10,— „	„
w grupie b) i c) „	13,— „	„
w grupie d) i e) „	15,— „	„

Postanowienia tego ustępu nie dotyczą mieszkań, które znajdują się w budynkach, dobudówkach albo nadbudówkach, wykonanych po dniu 1 stycznia 1924 r.

Art. 12.

(1) Wszyscy pracownicy umysłowi w wieku ponad 21 lat otrzymują rocznie bezpłatny węgiel w następujących ilościach i pod następującymi warunkami:

	żonat.	nieżonat.
a) na kopalniach węgla kamiennego:		
pracownicy grup a, b i c	8 to	3 to
pracownicy grup d i e	10 to	4 to
b) we wszystkich innych zakładach (hutach, kopalniach kruszczu, przemyśle chem., zarząd. generalnych itd):		
pracownicy grup a, b i c	6 to	2 to
pracownicy grup d i e	7,5 to	3 to

Pracowników technicznych traktuje się przy ustalaniu ilości bezpłatnego węgla na równi z kupieckimi w ten sam sposób, jak to jest przewidziane dla dodatku mieszkaniowego.

(2) Jeżeli kilku członków jednej rodziny prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, wówczas węgiel bezpłatny w przysługu-

jącej ilości otrzymuje tylko pracownik wynagradzany według najwyższej grupy płac a zatrudniony w zakładach związkowych.

(3) Pracownicy żonaci w wieku poniżej 21 lat otrzymują te same ilości węgla deputatowego co żonaci w wieku powyżej 21 lat.

(4) Pracownicy nieżonaci w wieku powyżej 21 lat prowadzący własne gospodarstwo otrzymują te same ilości co żonaci w wieku powyżej 21 lat. Pracownicy nieżonaci w wieku poniżej 21 lat otrzymują w tym samym wypadku tylko ilości przewidziane dla pracowników nieżonatych w wieku powyżej 21 lat. Za nieżonatych pracowników prowadzących własne gospodarstwo uważa się te osoby, które na skutek obowiązku utrzymywania krewnych 1-go i 2-go stopnia są zmuszone do utrzymywania własnego mieszkania składającego się przynajmniej z dwóch ubikacji mieszkalnych. Rozwiedzeni i owdowiali mają te same uprawnienia.

(5) Dostarczanie węgla następuje bezpłatnie loco kopalnia lub zakład pracy.

(6) Zakładom pracy przysługuje prawo dania zamiast węgla w naturze odszkodowania równającego się każdorazowej cenie kumulacyjnej kopalni Wujek z doliczeniem ewentualnych kosztów transportu kolejowego. Transport kolejowy może być obliczony tylko od kopalni w pobliżu położonej, od której pracownik normalnie nabyłby węgiel.

(7) Węgiel bezpłatny powinno się dostarczać w gatunku zdatnym do opału domowego (według możliwości w sortymencie 20 — 40 mm.).

(8) Pracownik nie ponosi podatku obrotowego. Pracownicy zaś wymienieni w ust. 1-szym pod b) (w wszystkich innych zakładach) mają zwracać połowę podatku węglowego.

Art. 13.

Ochrona wynalazków podlega przepisom ustawowym, o ile w umowie o pracę z danym pracownikiem nie ustalono warunków korzystniejszych.

Art. 14.

(1) Wszystkie spory ze stosunku pracy o wykonanie postanowień tego układu zbiorowego tak co do zasady, jak i wysokości roszczenia, wynikłe pomiędzy poszczególnymi pracodawcami i pracownikami poddaje się w myśl art. 26 ustawy o układach

zbiorowych pracy pod rozstrzygnięcie stałego Sądu Polubownego, który działać będzie pod nazwą „Komisji Pojednawczej dla pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach pracy zrzeszonych w Związku Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo - Hutniczego w Katowicach“. W dalszych ustępach tego artykułu oraz w regulaminie Komisja ta nazywana będzie krótko: Komisja Pojednawcza.

(2) Komisja Pojednawcza obraduje i orzeka w składzie superarbitra i 4 sędziów polubownych, powołanych w połowie przez obie strony zawierające umowę. W dalszych ustępach tego artykułu oraz w regulaminie czynności Komisji superarbitr nazywany będzie „przewodniczącym Komisji“, a sędziowie polubowni „ławnikami Komisji“, Ławników Komisji wzywa na rozprawę biuro Komisji z listy członków Komisji ustalonej corocznie przez każdą ze stron w ilości po 10 osób. Przewodniczącego i jego zastępcę powołują obie strony zgodną uchwałą. W razie nieosiągnięcia w ciągu jednego miesiąca zgody stron co do osoby Przewodniczącego i jego zastępcy, strony zgadzają się, aby wyboru z pośród kandydatów przedstawionych po dwóch z każdej strony dokonał Prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach. W każdym razie Przewodniczącego Komisji Pojednawczej i jego zastępcę powołuje się na okres jednego roku kalendarzowego. Jeśli żadna ze stron nie zgłosi na miesiąc przed końcem roku kalendarzowego żądania zmiany osoby Przewodniczącego lub jego zastępcy, pełnią oni swoje funkcje przez następny rok kalendarzowy i tak co roku.

(3) Tryb postępowania przed Komisją Pojednawczą, warunki wymagane dla wniesienia sporu do Komisji Pojednawczej, oraz wysokość wynagrodzenia dla Przewodniczącego (zastępcy) i członków, określa Regulamin czynności Komisji Pojednawczej. Zmiana regulaminu Komisji Pojednawczej nie wymaga wypowiedzenia układu zbiorowego. Zmiana dokonana być może każdego czasu za zgodą stron. W wypadku, gdy trybu postępowania przed Komisją Pojednawczą nie da się ustalić na podstawie przepisów regulaminu Komisji Pojednawczej, stosuje się właściwe przepisy k. p. c. dla postępowania przed Sądami I. instancji.

(4) Koszta postępowania przed Komisją Pojednawczą ponosi przegrywający spór.

Art. 15.

(1) Uczniów można przyjąć tylko w stosunku 1 na 5 pracowników dorosłych i to na podstawie umowy uczniowskiej. Czas

nauki trwa 3 lata, do którego wlicza się jeden rok nauki w uznanej przez Państwo szkole handlowej (nie na kursach wieczornych). Czas nauki uczniów ze świadectwem ukończenia gimnazjum obecnego typu, może być skrócony do dwóch lat. Po ukończonej nauce otrzyma uczeń świadectwo uczniowskie z dokładnym podaniem przebiegu wykształcenia i nabytej wiedzy fachowej.

(2) Pracowników przyjętych jako chłopców - posłańców można celem wypróbowania ich zdolności na uczniów, zatrudniać pracami piśmiennymi i kupieckimi najwyżej do 2 miesięcy. O ile po tej próbie zostaną oni przyjęci jako uczniowie, należy ten okres próbny wliczyć do okresu uczniowskiego.

(3) Chłopców - posłańców winno się po upływie drugiego roku pracy zwolnić a na życzenie dalej zatrudniać w zakładzie jako robotników.

Art. 16.

Jakiegokolwiek porozumienia między pracodawcami, któreby przeszkadzały pracownikowi w zmianie pracodawcy, są niedozwolone.

Art. 17.

Nie wolno wymierzać grzywnien i innych kar dyscyplinarnych.

Art. 18.

(1) W interesie społecznym nie należy ograniczać pracy pracowników umysłowych na powierzonych im stanowiskach honorowych w instytucjach państwowych i gminnych. O ileby zdaniem kierownictwa zakładu pracy czynności te zbyt utrudniały normalną pracę pracownika, wówczas należy sprawę uregulować przez porozumienie kierownictwa zakładu pracy z pracownikiem i przy udziale prawnego przedstawicielstwa pracowników.

(2) Zasady wykonywania przez pracowników czynności honorowych w organizacjach zawodowych uzgadniają poszczególni pracodawcy z prawnym przedstawicielstwem pracowników danego zakładu pracy.

Art. 19.

Każdemu pracownikowi na życzenie należy wystawić świadectwo określające jego sprawność, prowadzenie się, rodzaj i czas trwania czynności.

Art. 20.

Renty z ubezpieczenia społecznego względnie wojskowej, wojennej lub powstańczej nie potrąca się od należnych płac.

Art. 21.

Wynagrodzenie za koszty podróży służbowych ustala zarząd zakładu pracy z tym, że jeśli nie zwraca się wydatków rzeczywiście poniesionych, to dla każdej grupy pracowników ustalone będą jednakowe stawki.

Art. 22.

Korzystniejsze warunki pracy i płacy, nie wynikające z niniejszego układu, mogą być nadal utrzymane zgodnie z odrębnym porozumieniem poszczególnych pracodawców ze swymi pracownikami.

Art. 23.

Układ niniejszy wiąże strony na czas nieoznaczony z tym, że każda ze stron ma prawo układ ten lub jego część wypowiedzieć w terminie trzechmiesięcznym.

Wypowiedzenie niniejszego układu lub jego części ze strony związków zawodowych musi być dokonane równocześnie przez wszystkie podpisane pod tym układem związki zawodowe.

Katowice, dnia 20 sierpnia 1937 r.

**Związek Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu
Górniczego - Hutniczego**

(—) Chmielewski

(—) Tarłowski

P. Z. P.

**Polski Związek Pracowników Przemysłowych, Biurowych
i Handlowych**

(—) Dr Paweł Gawlik

(—) Ludwik Maciejewski

Związek Pracowników Umysłowych Z. Z. P.

(—) Władysław Wieczorek

Z. Z. P. U.

**Zjednoczenie Zawodowe Pracowników Umysłowych Przemysłu,
Handlu i Samorządu.**

(—) W. Kudliński

(—) B. Gut

**Związek Zawodowy Pracowników Umysłowych Przemysłu,
Handlu i Biurowości w Polsce Z. Z. Z.**

(—) A. Sroka-Sierosławski.

REGULAMIN

czynności Komisji Pojednawczej dla pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach pracy zrzeszonych w Związku Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego.

Komisja Pojednawcza utworzona na podstawie art. 14 ust. 1 układu zbiorowego z dnia 10 lipca 1920 r. w brzmieniu z dnia 20 sierpnia 1937 r. zawartego między Związkiem Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego a związkami zawodowymi pracowników umysłowych działa zgodnie z poniższym regulaminem czynności.

§ 1.

Siedziba Komisji Pojednawczej znajduje się przy Związku Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego w Katowicach. Związek Pracodawców prowadzi biuro Komisji. Dyrekcja Związku podpisuje bieżącą korespondencję Komisji.

§ 2.

Wniesienie pozwu do Komisji Pojednawczej może nastąpić jedynie pod warunkiem uprzedniego wyczerpania wszystkich niżej wskazanych możliwości ugodowego załatwienia sporu w następującej kolejności:

- a) bezpośrednie ustne lub pisemne pertraktacje między pracownikiem a pracodawcą.
- b) jeżeli pertraktacje te nie doprowadzą do rezultatu, natenczas winno się powołać prawne przedstawicielstwo pracowników,
- c) jeśli i to nie da rezultatu, a pracownik jest członkiem związku zawodowego podpisanego pod układem, winny odbyć się pertraktacje między Związkiem Zawodowym, zastępującym pracownika, a Związkiem Pracodawców.

Jeśli powyżej podane środki ugodowego załatwienia sporu nie dadzą wyników, wówczas Związek Pracodawców względnie jeden z podpisanych związków zawodowych lub właściwa Rada Urzędnicza może zwrócić się do Komisji Pojednawczej o rozstrzygnięcie sporu w drodze wydania orzeczenia.

§ 3.

W pozwach wniesionych w 2-ch egzemplarzach należy możliwie dokładnie określić sprawę sporną ze wskazaniem dowodów. W szczególności należy udowodnić, że postępowanie przewidziane w § 2 tego regulaminu zostało zachowane.

§ 4.

Biuro Komisji Pojednawczej przesyła pozew natychmiast po jego wpłynięciu pozwanemu, który winien przesłać odpowiedź w 2-ch egzemplarzach Komisji Pojednawczej w przeciągu 14 dni, wzgl. oświadczyć gotowość ugody poza Komisją przed upływem 14-dniowego terminu. Biuro Komisji Pojednawczej przesyła powodowi odpis otrzymanej odpowiedzi, wzgl. oświadczenia gotowości ugody. Powód jest uprawniony do cofnięcia pozwu w każdej chwili postępowania z zastrzeżeniem jednak przepisu ustępu 3-go § 11-go niniejszego regulaminu.

§ 5.

(1) Terminy rozpraw ustala biuro Komisji Pojednawczej po porozumieniu się z przewodniczącym. Po wniesieniu do rozpatrzenia przynajmniej 3-ch spraw, biuro Komisji zaprasza w drodze pisemnej ławników i strony. Strony winny doprowadzić świadków podanych przez siebie na termin rozprawy.

(2) W sprawach większej wagi, winno być zwołane posiedzenie nawet dla jednej sprawy.

(3) Zaproszenia muszą być wysłane zainteresowanym przesyłką poleconą, względnie za dowodem doręczenia przynajmniej na 14 dni przed rozprawą z podaniem porządku dziennego.

§ 6.

(1) Rozprawy są prowadzone ustnie, jednakże z ich przebiegu należy sporządzić protokół. Protokół sporządza protokółant, którego powołuje na wniosek biura Komisji Pojednawczej Prze-

wodniczący Komisji Pojednawczej. Dostęp mają tylko strony i dopuszczeni przez Komisję świadkowie.

(2) Przed rozpoczęciem rozprawy strony mają prawo zażądać stwierdzenia przez przewodniczącego, czy skład Komisji Pojednawczej odpowiada przepisom art. 14 układu zbiorowego w brzmieniu z dnia 20 sierpnia 1937 r. Na żądanie musi przewodniczący ustalić skład, odpowiadający tym przepisom. Tak samo strony, przed rozpoczęciem rozprawy, mogą zażądać wyłączenia Przewodniczącego lub ławnika, o ile zachodzą warunki przewidziane w art. 486 k. p. c.

(3) Przewodniczący przed rozpoczęciem rozprawy przypomina stronom, że orzeczenie Komisji Pojednawczej jest ostateczne.

(4) Strony mogą powierzyć zastępstwo swojej sprawy w każdej chwili postępowania przedstawicielom podpisanych organizacji zawodowych. Adwokaci nie mogą występować przed Komisją Pojednawczą jako zawodowi zastępcy.

(5) Ławnikami ze strony pracodawców nie mogą być pracownicy przedsiębiorstwa, które występuje jako strona w sprawie spornej. Tak samo nie może być ławnikiem funkcjonariusz Związku, zastępującego pracownika.

(6) Na początku rozpraw mają strony prawo do uzasadnienia wniosku, jak i ewentualnej repliki. Zresztą uprawnienia stron wykonywane być mają w granicach ustalonych postanowieniem art. 231 k. p. c. Ławnikom Komisji Pojednawczej przysługuje prawo stawiania stronom pytań. Rzeczoznawców zaprasza przewodniczący na mocy uchwały Komisji Pojednawczej.

(7) Komisji Pojednawczej przysługuje prawo zwrócenia się do Sądu Grodzkiego o przesłuchanie pod przysięgą świadków, biegłych i stron, o wydobywanie dokumentu od osoby trzeciej (art. 272 k. p. c.), o uzyskanie dokumentu od władzy lub urzędu (art. 271) oraz o zażądanie od władzy, urzędu lub osoby zaufania publicznego uwierzytelnionego odpisu lub wyciągu z dokumentu (art. 271).

(8) Przed wydaniem orzeczenia należy dać stronom jeszcze raz możliwość ugodowego załatwienia sprawy spornej. Zawarcie ugody i jej warunki należy stwierdzić protokółarnie.

(9) Obrady Komisji odbywają się bez udziału stron.

(10) W razie nieosiągnięcia jednomyślności rozstrzyga Komisja Pojednawcza większością głosów w tajnym głosowaniu. Przy równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 7.

W razie nieprzybycia jednej ze stron i stwierdzenia, że zaproszenie zostało doręczone stronom według przepisów tego regulaminu, przewodniczący odracza rozprawę na następne posiedzenie, na które zaprasza się strony ponownie.

§ 8.

Jeśli na następną rozprawę nie zjawi się bez dostatecznego usprawiedliwienia powód wzgl. obie strony, natenczas pozew uważa się za wycofany. Jeśli na następną rozprawę nie zjawi się pozwany, Komisja Pojednawcza wyda orzeczenie zaoczne (art. 359 i nast. k. p. c.).

§ 9.

Orzeczenie w każdej spornej sprawie winno być przez przewodniczącego sformułowane pisemnie i podpisane przez przewodniczącego i ławników, (przy czym ma zastosowanie art. 499 k. p. c.), po czym przewodniczący je ogłasza. Odpis orzeczenia na piśmie wraz z uzasadnieniem, podpisane tak jak oryginał, winno być doręczone obu stronom za dowodem doręczenia na piśmie w ciągu 14 dni po rozstrzygnięciu.

§ 10.

O ileby pisemne orzeczenie względnie protokół zawartej ugody zawierały niedokładności, omyłki pisarskie, rachunkowe lub inne oczywiste omyłki, to odpowiednie sprostowanie może być przeprowadzone tylko na pełnym, niejawnym posiedzeniu Komisji Pojednawczej, możliwie w tym samym składzie. Wniosek o sprostowanie musi być wniesiony do Komisji Pojednawczej nie później niż 14-go dnia po doręczeniu orzeczenia.

§ 11.

(1) Komisja Pojednawcza nie pokrywa żadnych kosztów, połączonych z rozprawą.

(2) O kosztach rozprawy wzgl. ich podziale w razie ugodowego załatwienia sporu lub cofnięcia pozwu podczas rozprawy, jak również w warunkach przewidzianych w § 7 i 8 orzeka Komisja Pojednawcza.

(3) W razie wycofania pozwu na skutek dojścia do ugody poza Komisją w terminie krótszym niż 8 dni przed posiedzeniem

Komisji Pojednawczej, strony winny ugodzić się również co do ponoszenia kosztów. W razie niedojścia do porozumienia, co do ponoszenia kosztów, należy zawiadomić o tym Komisję Pojednawczą, która rozstrzyga o ponoszeniu kosztów, posiłkując się ogólnymi przepisami o kosztach procesowych, znajdującymi się w k. p. c. Przewodniczący i ławnicy za wydanie rozstrzygnięcia o ponoszeniu kosztów nie otrzymują żadnego wynagrodzenia.

§ 12.

Za wydanie orzeczenia wzgl. doprowadzenie do ugody, otrzymują przewodniczący, ławnicy i protokółant Komisji Pojednawczej wynagrodzenie, którego sposób obliczenia i wysokość ustali się oddzielnym porozumieniem stron.

§ 13.

Celem zabezpieczenia pokrycia kosztów, wynikających z § 12 tego regulaminu, strony zawierające układ zbiorowy, składają przy podpisaniu tego regulaminu fundusz gwarancyjny w wysokości po 200,— zł.

Katowice, dnia 20 sierpnia 1937 r.

**Związek Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu
Górniczego - Hutniczego**

(—) Chmielewski

(—) Tarłowski

P. Z. P.

**Polski Związek Pracowników Przemysłowych, Biurowych
i Handlowych**

(—) Dr Paweł Gawlik

(—) Ludwik Maciejewski

Związek Pracowników Umysłowych ZZP.

(—) Władysław Wiczorek

Z. Z. P. U.

**Zjednoczenie Zawodowe Pracowników Umysłowych Przemysłu,
Handlu i Samorządu.**

(—) W. Kudliński

(—) B. Gut

**Związek Zawodowy Pracowników Umysłowych Przemysłu,
Handlu i Biurowości w Polsce Z. Z. Z.**

(—) A. Sroka-Sierosławski.

L. P.	Nazwa przedsiębiorstwa	Kopalnie węgla kamiennego	Kopalnie rudy cynkowej i ołowiu	Koksownie i destylarnie smoły	Brykociarnie
1	2	3	4	5	6
6.	Wspólnota Interesów Górniczo-Hutniczych, S. A., Katowice	1. Dębieńsko 2. Król. Huta 3. Siemianowice 4. Katowice 5. Łagiewniki 6. Mysłowice	—	1. Dębieńsko 2. Piłsudski 3. Florian 4. Łagiewniki	—
7.	The Henckel von Donnersmarck-Beuthen, E. L., Tarn. Góry (Karlsruhe)	Radzionków	—	—	—
8.	Huta Pokój, Sp. Akc., Katowice	—	—	Pokój	—
9.	Polskie Kopalnie Skarbowe na G. Śl., S. A., Chorzów	1. Bielszowice 2. Knurów 3. Prezydent Mościcki 4. Król, Św. Barbara	—	Knurów	Król
10.	Rudzkie Gwarectwo Węglowe, Ruda	1. Eminencja 2. Pokój 3. Walenty-Wawel	—	Walenty	—
11.	Rybnickie Gwarectwo Węglowe, Katowice	1. Anna 2. Ema 3. Rymer 4. Charlotta	—	Ema (koksownia i destylarnia smoły)	1. Ema 2. Rymer

Huty żelaza	Prażalnie blendy cynkowej	Huty cynku	Walcownie cynku	Huty ołowiu i srebra	Inne zakłady
7	8	9	10	11	12
1. Piłsudski 2. Batory 3. Stalownia huty Batory 4. Florian 5. Laura 6. Zgoda 7. Zygmunt 8. Warsztaty huty Piłsudski 9. Silesia	—	—	—	—	—
1. Pokój 2. Baildon	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	1. Fabryka tlenku 2. Fabryka amoniaku syntet. 3. Fabryka siarczanu amonowego
—	—	—	—	—	Elektrownia Mikołaj
—	—	—	—	—	—

L. P.	Nazwa przedsiębiorstwa	Kopalnie węgla kamiennego	Kopalnie rudy cynkowej i ołowiu	Koksownie i destylarnie smoły	Brykietniarnie
1	2	3	4	5	6
12.	Śląskie Kopalnie i Cynkownie, S. A., Katowice	1. Andalużja 2. Matylda	—	—	—
13.	Śląskie Zakłady Elektryczne, S. A., Katowice	—	—	—	—
14.	Wirek Kopalnie, S. A., Chebzie	1. Andrzej 2. Lech 3. Wirek	—	—	—
15.	Zakłady Hohenlohego - Hohenlohe - Werke, S. A., Wełnowiec	1. Wełnowiec 2. Michał 3. Wujek	Brzozowice	—	Wujek
16.	Zjednoczone Zakłady Materiałów Wybuchowych i Azotu, S. A., Łaziska Górne	—	—	—	—
17.	Związek Koksowni, Sp. z o. p., Katowice	—	—	Wielkie Hajduki (destyl. smoły i fabr. benzolu)	—
18.	Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie, Chorzów	—	—	—	—

Huty żelaza	Prażalnie blendy cynkowej	Huty cynku	Walcownie cynku	Huty ołowiu i srebra	Inne zakłady
7	8	9	10	11	12
—	1. Kunegunda 2. Silesia 3. Łazarz	1. Kunegunda 2. Silesia 3. Łazarz 4. Zakłady cynku elektrolityczn.	Silesia	—	Fabryka siarczanu Lipiny
—	—	—	—	—	Elektrownia Chorzów
—	—	—	—	—	—
—	Scheller	Wełnowiec	Wełnowiec	—	Zakład tlenku cynkowego Christian Kraut
—	—	—	—	—	1. Fabryka materiałów wybuch. 2. „Azot” Wiry
—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	Fabr. Związk. Azotowych w Chorzowie

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa	Kopalnie węgla kamiennego	Kopalnie rudy cynkowej i ołowiu	Koksownie i destylarnie smoły	Brykietniarnie
1	2	3	4	5	6
19.	Spółka Akcyjna Ferrum, Katowice II	—	—	—	—
20.	Vereinigte Deutsche Nickelwerke, S. A., Paruszwice	—	—	—	—
21.	Zachodnio-Czeskie Górnicze Towarzystwo Akcyjne Gorzyce Sl.	Fryderyk	—	—	—

Huty żelaza	Prażalnie blendy cynkowej	Huty cynku	Walcownie cynku	Huty ołowiu i srebra	Inne zakłady
7	8	9	10	11	12
Huta żelaza w Katowicach II	—	—	—	—	Fabryka wyrobów niklowych

Dodatek 2
do układu zbiorowego
z dnia 20 sierpnia 1937 r.

UKŁAD ZBIOROWY
z dnia 20 sierpnia 1937 r.
dot.: **maszynistów wyciągowych.**

Między Związkiem Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego z jednej strony, a podpisanymi związkami zawodowymi z drugiej strony zawiera się następujący układ:

A. Maszynistów wyciągowych, którzy podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń dla Pracowników Umysłowych zatrudnionych w zakładach należących do Związku Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego z następującymi zmianami:

(1) Zamiast postanowień art. 4 ust. 1 wspomnianego układu zbiorowego stosuje się co następuje:

„Normalny codzienny czas pracy (z wyłączeniem przerw) wynosi zasadniczo 8 godzin. Czasu potrzebnego do przebrania i mycia nie zalicza się do czasu pracy. Maszyniści wyciągowi muszą oczekiwać zmiany na miejscu ich pracy“.

(2) Artykuł 5 wspomnianego układu zbiorowego uzupełnia się następującym postanowieniem:

„Płacami ustalonymi w tabelach płac dla maszynistów wyciągowych są objęte: służba niedzielna i godziny nadliczbowe do wysokości 40 godz. kwartalnie“.

(3) Art. 11 układu zbiorowego dla pracowników umysłowych uzupełnia się następującym postanowieniem:

„Dodatek mieszkaniowy dla maszynistów wyciągowych wynosi:

dla samotnych		12,00 zł
dla żonatych		25,00 zł

B. Podział na grupy według postanowień uposażeniowych uzupełnia się pod

A. Urzędnicy techniczni

I. Kopalnie węgla kamiennego, kopalnie rudy ołowianej i cynkowej,

b) Ruch na powierzchni

przez dodanie co następuje:

„Grupa „a“ maszynistów wyciągowych: Maszyniści wyciągowi, zatrudnieni przy maszynach wyciągowych na szybach zjazdowych, którymi regularnie zjeżdża przynajmniej 250 ludzi na dniówkę, jak również maszyniści wyciągowi, zatrudnieni przy głównych maszynach wyciągowych na szybach zjazdowych w zmianie głównej.

Grupa „b“ maszynistów wyciągowych: Inni maszyniści wyciągowi“.

C. Płace miesięczne maszynistów wyciągowych podane są w tabeli płac.

D. Do maszynistów wyciągowych, będących obecnie pracownikami umysłowymi, należy stosować normy urlopowe dla pracowników umysłowych.

Związek Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górnictwo - Hutniczego

(—) Chmielewski

(—) Tarłowski

P. Z. P.

Polski Związek Pracowników Przemysłowych, Biurowych i Handlowych

(—) Dr Paweł Gawlik

(—) Ludwik Maciejewski

Związek Pracowników Umysłowych Z. Z. P.

(—) Władysław Wieczorek

Z. Z. P. U.

Zjednoczenie Zawodowe Pracowników Umysłowych Przemysłu, Handlu i Samorządu.

(—) W. Kudliński

(—) B. Gut

Związek Zawodowy Pracowników Umysłowych Przemysłu, Handlu i Biurowości w Polsce Z. Z. Z.

(—) A. Sroka-Sierosławski.

Dodatek 3

do układu zbiorowego
z dnia 20 sierpnia 1937 r.

POSTANOWIENIA UPOSAŻENIOWE

dla pracowników umysłowych zakładów pracy należących do
Związku Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczno-Hut-
niczego

w brzmieniu obowiązującym od dnia 20 sierpnia 1937 r.

Pracownicy, związani tym układem, otrzymują płacę miesięczną, wynikającą z każdorazowo obowiązujących tabel płac z zaszeregowaniem do grup jak poniżej. *)

A. Pracownicy umysłowi zatrudnieni w ruchu.

I. Kopalnie węgla kamiennego, rudy ołowianej i cynkowej.

a) ruch pod ziemią.

- Grupa 1: Dozorcy, nadgórnicy bez stałego przydziału do pól sztygarskich (o ile podlegają ubezpieczeniu pracowników umysłowych).
- Grupa 2: Nadgórnicy w polach sztygarskich.
- Grupa 3: Sztygarzy bez oddziału, sztygarzy nocni, sztygarzy zmianowi, sztygarzy pomocniczy, sztygarzy wentylacyjni nieuprawnieni do wydawania zarządzeń sztygarowi oddziałowemu.
- Grupa 4: Sztygarzy w polu (oddziałowi), sztygarzy wentylacyjni uprawnieni do wydawania zarządzeń sztygarowi oddziałowemu.
- Grupa 5: Sztygarzy objazdowi nadzorujący pola i oddziały sztygarskie, sztygarzy wentylacyjni uprawnieni do wydawania zarządzeń sztygarowi objazdowemu, sztygarzy wentylacyjni na kopalniach z gazami wybuchowymi.

*) Jeżeli przy przejściu pracownika z jednej grupy do innej dotychczasowa jego płaca wraz ze szczeblami starszeństwa jest wyższa od płacy obliczonej wg. nowej grupy, natenczas należy brać za podstawę dla obliczenia płacy następną wyższą płacę tej nowej grupy. Do ustalonej w ten sposób płacy dodaje się jeden stopień starszeństwa jako dodatek do awansu. Następny stopień starszeństwa otrzyma taki pracownik po roku od 1-go dnia tego miesiąca, w którym nastąpił awans.

U w a g i:

Do gr. 1-szej: Dozorcy, którzy podlegają ubezpieczeniu pracowników umysłowych, należą do gr. 1-szej.

Do gr. 2-giej: Nadgórnicy w polach sztygarskich są to osoby dozoruujące, które pod kierownictwem sztygara objeżdżają oprócz niego pole sztygarskie, ponosząc współodpowiedzialność za pole względnie oddział, oraz prowadzą częściowo książkę dniówek, lub dostarczają miarodajnych dla niej podkładek. O ile nadgórnicy dozoruujący oddziały, lub dozorczy są zatrudniani ze względu na swe szczególne doświadczenie jako nadgórnicy wentylacyjni, lub nadgórnicy rabunkowi (dozorcy rabunkowi), wówczas otrzymują oni te same stawki płac co tamci.

Nadgórnicy w polach sztygarskich, którzy stale, a nie tylko celem przejściowego zastępowania albo prowadzą samodzielnie pole sztygarskie, albo prowadzą pole na drugiej zmianie, której załoga jest mniej więcej równą załodze zmiany głównej, otrzymują po upływie 14-tu dni po przejściu pola (oddziału) dodatek miesięczny w wysokości ustalonej w tabeli płac.

Pierwszy rok po ukończeniu Szkoły Górniczej uważa się za rok próbny. W ciągu tego roku szeregowiec się sztygara do grupy 2.

Do gr. 3-ciej: Sztygarzy wentylacyjni, którzy byli już sztygarami oddziałowymi, otrzymują pobory sztygarów oddziałowych.

Do gr. 4-tej: Jeżeli koordynuje się w jednym oddziale sztygarskim dwóch sztygarów i prowadzi się obydwóch jako sztygarów oddziałowych, natenczas otrzymują obydwaj stawki przewidziane dla sztygarów oddziałowych.

Do gr. 5-tej: Za sztygarów objazdowych dozoruujących oddziały sztygarskie uważa się takich sztygarów objazdowych, którzy kierują różnymi oddziałami sztygarskimi.

b) ruch na powierzchni.

Grupa 6: Dozorcy, o ile podlegają ubezpieczeniu urzędniczemu, miernicy węgla jako mistrzowie przy wagach.

Grupa 7: Wierzchowi pomocnicy sztygarów, zastępcy sztygarów wierzchowych, mistrzowie przy wagach z większą odpowiedzialnością.

Grupa 8: Sztygarzy wierzchowi.

U w a g a :

Do gr. 7-mej: Wierzchowi pomocnicy sztygarów, którzy stale, a nie tylko celem przejściowego zastępowania albo prowadzą samodzielnie oddział sztygarski, albo prowadzą na drugą zmianę sztygara oddziałowego oddziały, których załoga jest mniejwięcej równą załodze zmiany głównej, otrzymują po upływie 14 dni po przejściu oddziału dodatek miesięczny w wysokości ustalonej w tabeli płac.

c) ruch maszynowy.

Grupa 9: Dozorcy maszynowi, o ile podlegają ubezpieczeniu urzędniczemu.

Grupa 10: Starsi dozorcy maszynowi.

Grupa 10a: Pomocnicy sztygarów maszynowych.

Grupa 11: Sztygarzy maszynowi, mistrzowie kowalscy.

Grupa 12: Werkmistrze maszynowi.

U w a g i :

Do gr. 9-tej: Dozorcy maszynowi, którzy są zatrudnieni stale lub przeważnie na dole, otrzymują za czas trwania tego zatrudnienia dodatek miesięczny w wysokości ustalonej w tabeli płac.

Do gr. 10a: Za pomocników sztygarów maszynowych uważa się te osoby z ukończonym wykształceniem fachowym, które stale, a nie tylko celem przejściowego zastępowania albo prowadzą samodzielnie oddział sztygarski, albo prowadzą na drugą zmianę sztygara maszynowego oddziały, których załoga jest mniejwięcej równą załodze zmiany głównej.

II. Huty żelaza.

Grupa 13: Podmistrz, pomocnicy mistrza, mistrzowie wagowi (niezaprzysiężeni), mistrzowie placowi.

Grupa 14: Drudzy mistrzowie, jak mistrzowie przy nożycach, mistrzowie przy wiązaniu i pierwsi mistrzowie przy wadze, drudzy werkmistrze ruchowi.

Grupa 15: Młodszy asystenci ruchowi, mistrzowie walcowniczy, mistrzowie przy ładowaniu.

Grupa 16: Drudzy asystenci ruchowi jako też pierwsi werkmistrze i pierwsi mistrzowie ruchowi.

Grupa 17: Pierwsi asystenci ruchowi, starsi mistrzowie, starsi werkmistrze, samodzielni kierownicy budowli.

Grupa 18: Inżynierowie przy ruchu i inżynierowie maszynowi.

U w a g i :

Do gr. 13-tej: Dozorcy, którzy podlegają ubezpieczeniu pracowników umysłowych, należą do grupy 13-tej.

Do gr. 14-tej: Dozorcy, zatrudnieni w ruchu maszynowym i budowlanym, należą do gr. 14-tej.

III. Huty metali.

Grupa 19: Mistrzowie pomocniczy, dozorczy placowi, mistrzowie wagowi i podobne kategorie.

Grupa 20: Mistrzowie bez wykształcenia fachowego i nieprowadzący kontroli dniówek (dozorcy ruchowi), starsi dozorczy z wykształceniem fachowym.

Grupa 21: Mistrzowie z wykształceniem fachowym albo prowadzący kontrolę dniówek, kierownicy ruchu.

Grupa 22: Asystenci ruchowi, technicy ruchowi, werkmistrze maszynowi, werkmistrze elektro-techniczni, mistrzowie z ukończoną szkołą hutniczą, starsi mistrzowie bez ukończonej szkoły hutniczej.

Grupa 23: Asystenci ruchowi z wyższym wykształceniem, werkmistrze maszynowi z ukończonym wykształceniem fachowym, werkmistrze elektro-techniczni z ukończonym wykształceniem fachowym, starsi mistrzowie z ukończoną szkołą hutniczą.

Grupa 24: Mistrzowie hutniczy.

IV. Koksownie i przemysł chemiczny.

Grupa 25: Mistrzowie placowi, mistrzowie wagowi, mistrzowie przy załadunku, mistrzowie pomocniczy, mistrzowie przetokowi (o ile podlegają ubezpieczeniu urzędniczemu).

Grupa 26: Mistrzowie koksowniczy, mistrzowie przy płókanu gazów, mistrzowie ruchowi, werkmistrze w koksowniach w mniejszych zakładach ruchu, drudzy werkmistrze w fabrykach chemicznych, młodszy asystenci ruchowi.

- Grupa 27: Pierwsi wermistrze w fabrykach chemicznych, wermistrze w koksowniach w większych zakładach ruchu, drudzy asystenci ruchowi.
- Grupa 28: Starsi mistrzowie, pierwsi asystenci ruchowi, wermistrze maszynowi z wykształceniem fachowym.
- Grupa 29: Inżynierowie ruchowi, inżynierowie maszynowi, chemicy ruchowi z wykształceniem wyższym.

V. Przemysł elektryczny.

- Grupa 30: Starsi maszyniści, starsi palacze, monterzy, monterzy odbiorczy, legalizatorzy.
- Grupa 31: Młodszy technicy dla ruchu w pierwszych pięciu latach zawodowych, mistrzowie przy naprawach, mistrzowie instalacyjni, drudzy monterzy obwodowi, monterzy urządzeń pomiarowych, mistrzowie mechanicy.
- Grupa 32: Drudzy chemicy, technicy ruchowi, drudzy mistrzowie maszynowi, mistrzowie ogniowi, pierwsi monterzy obwodowi (starsi monterzy), rewizorzy urządzeń pomiarowych.
- Grupa 33: Pierwsi mistrzowie maszynowi, mistrzowie kotłowi, drudzy inspektorzy sieci (w pierwszych trzech latach zawodowych), drudzy inspektorzy sprzedaży prądu (w pierwszych trzech latach zawodowych lub w mniejszych inspekcjach aż do 10.000 konsumentów).
- Grupa 34: Inżynierowie ruchowi, pierwsi inspektorzy sieci, pierwsi inspektorzy sprzedaży prądu, inżynierowie przy urządzeniach pomiarowych.

B. Urzędnicy techniczno-biurowi zatrudnieni we wszystkich zakładach pracy, objętych tym układem (łącznie z urzędnikami biur budowlanych).

I. Tabela ogólna.

- Grupa 35: Rysownicy, wykonujący prace mechaniczne, jak kopiowanie, przerysowywanie, odrysowywanie według wzorów.
- Grupa 36: Rysownicy, pracujący samodzielnie.
- Grupa 37: Konstruktorzy detaliczni, technicy łącznie z technikami budowlanymi z mniejszym zakresem działania, oprócz tego wszyscy technicy w pierwszych pięciu latach zawodowych.

- Grupa 38: Technicy łącznie z technikami budowlanymi z większym zakresem działania, drudzy konstruktorzy, drudzy inżynierowie, drudzy architekci, drudzy kierownicy budowli.
- Grupa 39: Pierwsi konstruktorzy, pierwsi inżynierowie, technicy opracowujący oferty, drudzy statycy i technicy nadzorujący montaż, pierwsi architekci, pierwsi kierownicy budowli.
- Grupa 40: Konstruktorzy pracujący samodzielnie, inżynierowie podróżujący i opracowujący oferty pracujący samodzielnie, pierwsi statycy, architekci pracujący samodzielnie, kierownicy budowli z wyższym wykształceniem, majstrowie budowli, zastępcy kierowników oddziałów budowlanych.

U w a g i:

Do gr. 37-mej: Konstruktorzy detaliczni są to urzędnicy, którzy wykonują mniejsze roboty według wskazówek.

Do gr. 38-mej: Drudzy konstruktorzy są to urzędnicy, którzy wykonują większe roboty według wskazówek, mniejsze zaś — samodzielnie.

II. Tabela specjalna dla technicznych pracowników biurowych.

a) Laboratorium.

- Grupa 41: Pomocnicy w laboratoriach.
- Grupa 42: Laboranci wzgl. chemotechnicy z mniejszym zakresem działania, względnie w pierwszych pięciu latach zawodowych.
- Grupa 43: Laboranci wzgl. chemotechnicy z większym zakresem działania.
- Grupa 44: Kierownicy mniejszych laboratoriów, jak również chemotechnicy z ukończonym wykształceniem fachowym.
- Grupa 45: Chemicy z ukończonym wyższym wykształceniem.

U w a g a:

Do gr. 41-szej: Pomocnicy w laboratoriach są to urzędnicy, którzy zatrudnieni są przeważnie pracami mechanicznymi jak branie prób, przygotowywanie prób itd.

b) Biura miernicze.

Grupa 46: Przerysowywacze.

Grupa 47: Rysownicy pomocniczy.

Grupa 48: Rysownicy.

Grupa 49: Miernicy pomocniczy, (asystenci w biurach mierniczych).

Grupa 50: Sekretarze techniczni.

c) Urzędnicy kupieccy.

Grupa a) Urzędnicy, których działalność jest przeważnie mechaniczna.

Grupa b) Urzędnicy pracujący według wskazówek przy pracach rodzaju przeważnie umysłowego.

Grupa c) Urzędnicy pracujący samodzielnie.

Grupa d) Urzędnicy pracujący samodzielnie z większą odpowiedzialnością.

Grupa e) Urzędnicy na stanowiskach zaufanych.

Związek Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczego - Hutniczego

(—) Chmielewski

(—) Tarłowski

P. Z. P.

Polski Związek Pracowników Przemysłowych, Biurowych i Handlowych

(—) Dr Paweł Gawlik

(—) Ludwik Maciejewski

Związek Pracowników Umysłowych Z. Z. P.

(—) Władysław Wieczorek

Z. Z. P. U.

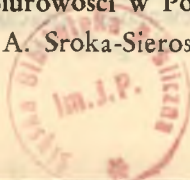
Zjednoczenie Zawodowe Pracowników Umysłowych Przemysłu, Handlu i Samorządu.

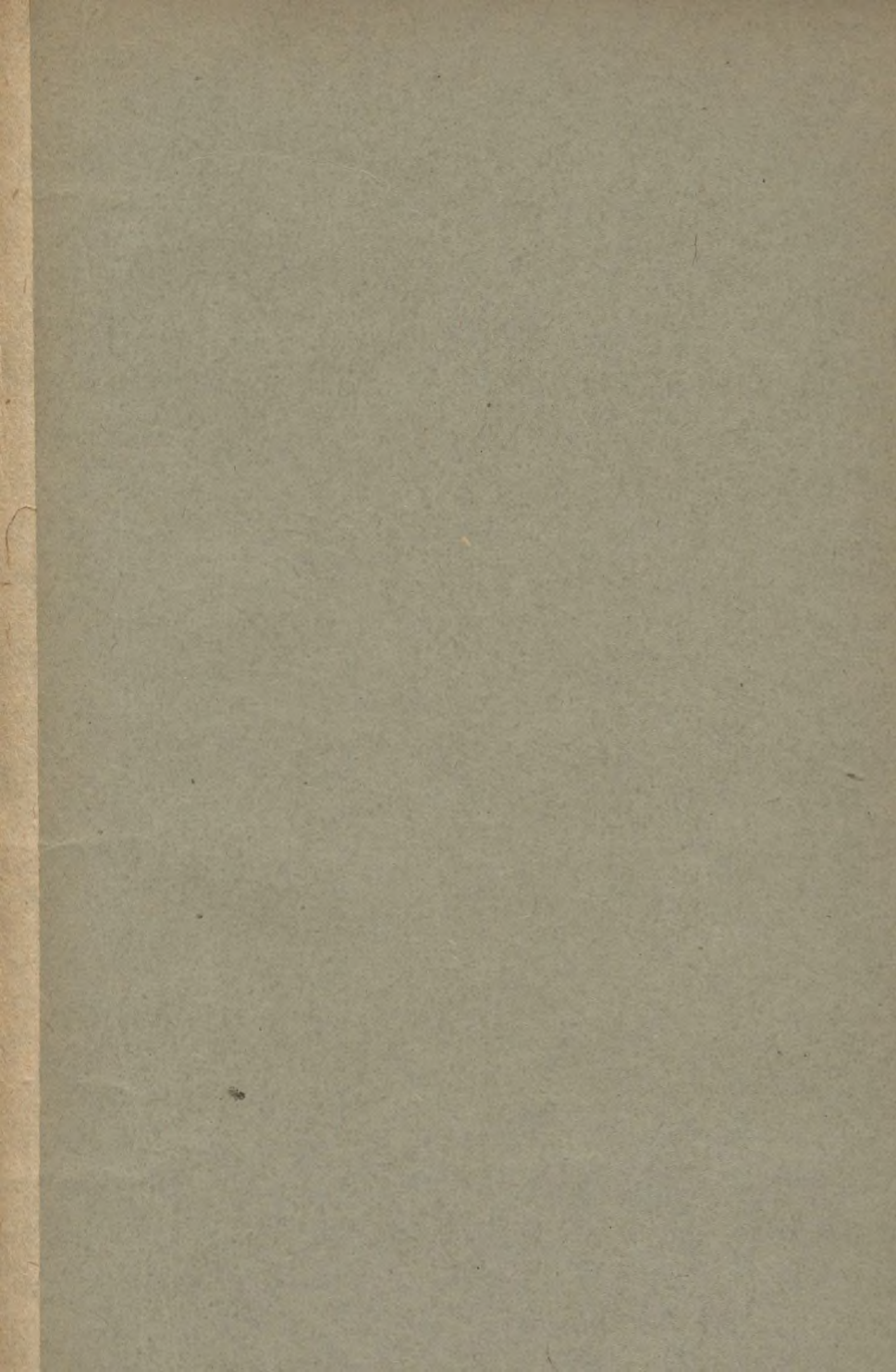
(—) W. Kudliński

(—) B. Gut

Związek Zawodowy Pracowników Umysłowych Przemysłu, Handlu i Biurowości w Polsce Z. Z. Z.

(—) A. Sroka-Sierosławski.

Drukarnia Śląska Sp. z ogr. odp. Katowice.

Biblioteka Śląska w Katowicach

Id: 0030000765734

II 54390

Pracownia Śląska